

КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР

ПРАКТИКА

по прилагане на чл. 31, ал. 1, т. 5 от Закона за застраховането,

Комисията за финансов надзор (КФН), на основание на чл. 9, ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор, приема следната практика по прилагане на чл. 31, ал. 1, т.5 от Закона за застраховането (ЗЗ):

Съгласно чл. 31, ал. 1, т. 5 от ЗЗ издаденото разрешение на застраховател може да се отнеме когато застрахователят неправомерно отказва плащане, плаща със закъснение или частично изискуеми и ликвидни задължения по застрахователни договори.

1. По смисъла на чл. 31, ал. 1, т. 5 от ЗЗ едно вземане е ликвидно, когато е безспорно установено по основание и размер, и е изискуемо, когато е настъпил падежът за неговото изплащане. Такива вземания са вземанията:

1.1. установени с влязло в сила осъдително съдебно решение или

1.2. за които застрахователят е получил покана за доброволно изпълнение от съдия-изпълнителя по изпълнително дело, заведено на основание изпълнителен лист по влязло в сила съдебно решение, или нотариална покана за доброволно изпълнение от вискателя по такова изпълнително дело, или

1.3. за които е сключена спогодба по смисъла на чл. 365 от Закона за задълженията и договорите между него, застрахованото лице и евентуално други лица, които се ползват с права по застрахователния договор, когато със спогодбата е било постигнато съгласие относно размера и дължимостта на съответното застрахователно плащане, или

1.4. които застрахователят е признал с едностранно изрично волеизявление или с конклюдентни действия в това число посредством заплащането им.

2. Вземането трябва да бъде по застрахователен договор. Такива вземания са:

2.1. вземанията на застрахованите лица за застрахователна сума, откуп, застрахователно обезщетение, връщане на премия по прекратен застрахователен договор или за друго вземане, което има за своето правно основание застрахователния договор

2.2. вземания на трети ползващи се лица, трети увредени лица по застраховка „Гражданска отговорност” или на други лица, които на основата на закона или договора имат право на вземане по застрахователен договор.

3. Формите на неизпълнение, които са релевантни за осъществяване на състава на нарушението по чл. 31, ал. 1, т. 5 от ЗЗ са:

3.1. отказ за плащане – изрично заявено или мълчаливо неподчинение на задължението за плащане ликвидно и изискуемо задължение.

3.2. забавено плащане – плащане след настъпване на падежа на задължението. Падежът на задължението на застрахователя съгласно чл. 399, ал. 1 от Търговския закон е 15 дни от изпълнение на задълженията на застрахованото лице за съобщаване на застрахователното събитие, ограничаване на вредите, и допускане на застрахователя за извършване на оглед и представяне на изискуемите доказателства. Когато задължението е било установено със съдебно решение за дата на падежа може да се счете също така датата

на уведомяване от органите на съда за изготвяне на необжалваемо решение или на определението за прекратяване на производството по обжалване на делото, когато жалбата е била оттеглена, съответно на петнадесетия ден от датата на получаване на съобщение за изготвяне на обжалваемо съдебно решение, при положение, че жалба бъде подадена. След датите, описани по-горе, застрахователят е длъжен да плати обезщетението без допълнителна покана. За дата на падежа следва да се счита също така и датата на изтичането на седемдневния срок за доброволно изпълнение по чл. 325 от Гражданския процесуален кодекс, когато е била изпратена призовка за доброволно изпълнение в изпълнителното производство.

3.3. частично плащане – заплащане на вземането по застрахователния договор на части в нарушение на разпоредбата на чл. 66 от Закона за задълженията и договорите или заплащането на част от същото вземане.

4. неизпълнението следва да е неправомерно. Такава неправомерност е налице, когато няма правни основания, по силата на които застрахователят може законосъобразно да откаже плащане, да забави плащането или да плати частично по предявеното вземане по застрахователния договор. Правно основание за частично плащане би могла да бъде спогодба в този смисъл, а правно основание за забавяне на изплащане на изискуемото и ликвидно задължение би могла да бъде спогодба за отсрочване на плащането.

Посочената практика е приета с Протокол № 38 на заседание на КФН, проведено на 13 септември 2005 г.